

foreninger og tolymandsforeninger bl. a. havde fremført ønske om forhøjelse af såvel brødkornsprisen som af basisprisen for foderkorn. De foreslåede forhøjelser af kornpriserne og de øvrige foreslåede ændringer havde imidlertid ikke kunnet tiltrædes af repræsentanterne for De samvirkende Husmandsforeninger, der havde fremsat forslag om, at den hidtidige kornordning skulle ændres således, at den i fremtiden kun skulle indeholde bestemmelser, der sikrede det korn-sælgende landbrug en vis minimumspris for nettosalget af korn. Dette forslag havde ikke mødt tilslutning fra repræsentanterne for det større landbrug.

Lovforslaget, der gav anledning til en omfattende principiel debat, fik under behandlingen i folketinget kun støtte fra regeringspartierne.

Carl Petersen (S) udtalte, at han ikke følte sig overbevist om kornlovens nytte i fremtiden, idet loven kostede det øvrige samfund betydelige beløb, dels i form af de direkte tilskud, dels i form af hvad det kostede at realisere de partier af brødkorn, som ikke kan anvendes til brødfremstilling. Hertil kom bl. a. den forringelse af brødkvaliteten, som faktisk fandt sted — uden at brødet derfor kunne karakteriseres som dårligt — samt de politiske vanskeligheder, som denne lovgivning havde medført i de senere år.

Når hans parti alligevel ville stemme for at gennemføre lovforslaget, skyldtes det, at kornloven for 1963-64 var et led i helhedsløsningen, og at loven derfor trods alt også burde gælde for høståret 1964-65 og dermed helhedsløsningsperioden ud.

Jens Chr. Christensen (V) understregede, at et forslag til kornordning måtte have to formål, primært at hindre en alt for stor stigning i flæskeproduktionen, og sekundært at sikre en nogenlunde stabil kornpris. Det foreliggende lovforslag havde ladet hånt om helhedsløsningens eftervirkninger, idet disse havde vist, at der var blevet pålagt landbrugserhvervet forøgede udgifter, som erhvervet ikke havde fået dækning for. Han henviste i denne forbindelse til, at man siden kornordningen for høståret 1959-60 havde benyttet uforandrede priser for brødkorn, uanset at landbrugets produktionsomkostninger i de mellemliggende år var steget med 20 pct. Han fandt dette forhold urimeligt og påpegede, at en pristalsregulering af brødkornsprisen ikke ville betyde nogen væsentlig fordyrelse af brødkornsprisen. Med hensyn til foderkornet udtalte han, at det var nødvendigt, at den danske kornpris gradvis blev tilnærmet kornprisen i fællesmarkedslandene. I øvrigt ville en højere basispris på foderkorn, således som venstre havde foreslået i forbindelse med kornordningen for 1963-64, have haft den betydning, at man havde undgået den voldsomme svineproduktionsstigning, der efter hans opfattelse var udsigt til i løbet af efteråret 1964. Foruden en forhøjelse af basisprisen kombineret med et tillæg pr. måned de første 6 måneder af høståret burde der gennemføres importstop for at sikre kornsalget i